

[Bunch.]

linge, som omfattes af Løn- og Arbejds-overenskomster. Jeg tror, det vil være heldigt, at denne Bestemmelse indføres igen, og jeg skal tillade mig, naar vi kommer til at behandle Lovforslaget i et Udvalg, at foreslaa, at den bliver indført i Loven igen, hvis der da ikke fremføres saa gode Grunde for, at den er udgaaet, at jeg kan gaa med dertil.

Med disse Ord skal jeg varmt anbefale, at Lovforslaget vedtages hurtigst muligt efter en Udvalgsbehandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg vil begynde med at udtale min store Glæde over den Modtagelse, Lovforslaget har faaet i dette høje Ting, og tillige give Udtryk for min Tilfredshed med, at det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) trods Kritik af en Række Punkter i Lovforslaget dog har erklæret sig rede til en Forhandling om det med det Formaal at opnaa Enighed. Jeg kan kun være tilfreds med, at det Parti, paa hvis Vegne det ærede 11te tingvalgte Medlem her har talt, i denne Sag er rede til Forhandling. Det har jo ikke været Tilfældet med Hensyn til Flertallet af Spørgsmaal af Betydning, som har været til Behandling her paa Rigsdagen efter Valget i December. Jeg vil i øvrigt gerne til det ærede Medlem, der saa stærkt henviser til, hvad et Flertal i Folketinget var enigt om forud for den 2. December 1926, sige, at om de døde bør man jo kun tale idel godt, og jeg skal derfor ikke laste dette Flertal; men det ærede Medlem ved jo, at det er forsvundet. Den 2. December i Fjor stedtes dette Flertal til Hvile, og hvad det har besluttet, kan derfor ikke blive bestemmende for den nu siddende Regering eller for Udformningen af de Forslag, som denne fremsætter.

Der har jo her været gjort en Række Bemærkninger til Enkeltheder i Lovforslaget, og flere ærede Talere har gjort Bemærkninger til Udtalelser, som andre har fremsat, Bemærkninger, som jeg paa mange Punkter kan slutte mig til. Jeg skal derfor heller ikke i stærk Grad gaa i Enkeltheder med Hensyn til det, som her er fremført.

At det maa siges at være uheldigt, at Lærlingeantagelsen er aftaget i de senere Aar, er utvivlsomt, og jeg anser det ogsaa for sandsynligt, at Lærlingeloven af 1921 i saa Henseende har haft nogen Betydning, idet den Stramning, som Loven paa en Række Punkter indførte i Forholdet mel-

lem Principal eller Mester og Lærling, vel nok har virket afskrækkende indenfor mange Fag med Hensyn til Antallet af Lærlinge. Selv om man nu kan mene, hvad det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Hans Lausten) mente var Tilfældet i den By, hvor han bor, at der uddannes et større Antal Lærlinge, end der med Sikkerhed kan beskæftiges, saa er Forholdet dog dette, at en Oplæring i et Fag igennem de unge Aar er langt at foretrække for det unge Menneskes Overgang til de ufaglærtes Rækker lige fra det Øjeblik, da han overhovedet kan begynde at beskæftige sig indenfor Virksomhederne. Jeg tror, at tildanner man Lærlingeloven saaledes, at man derigennem bereder Vanskelighed for Tilgangen af Lærlinge og for Antagelse af saadanne, og tvinger man derigennem store Skarer af de unge ud i de ufaglærtes Kreds, saa gør man Skade overfor Ungdommen, og man sikrer den ikke i fjerneste Maade mere imod Arbejdsløsheden igennem en Lovgivning med saadanne Virkninger, end Tilfældet kan være, naar Ungdommen faar en faglig Uddannelse. Derfor bør efter min Mening Lærlingeloven tildannes saaledes, at Grundnerven igennem den bliver Tillidsforholdet mellem Mester og Lærling og Forvisningen om, at Mesteren føler det som sin Pligt at uddanne Lærlingen bedst muligt, en Pligt, som det er ham saa meget lettere at opfylde, som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Wildner) jo har fuldkommen Ret i, at kun gennem den gode Uddannelse faar Mesteren økonomisk noget ud af sit Arbejde med Lærlingen. Selv om ikke Samvittighedsgrunde nødte ham dertil, var der altsaa tilstrækkelig vægtige andre Grunde for ham til med Hensyn til Lærlingens Uddannelse at gøre sit bedste. Altsaa, Tillidsforholdet og Forvisningen om Redebonhed til at gøre sit bedste med Hensyn til Uddannelsen maa være det Grundlag, hvorpaa Lærlingeloven bygger, og Beskyttelsesforanstaltninger, som griber ind i dette Forhold og er egnede til at svække det, vil i det lange Løb efter min Overbevisning vise sig at være af det onde. Derfor har jeg paa en Række Punkter, da jeg skulde fremsætte Forslag til en Lærlingelovgivning, ikke kunnet følge det Forslag, som i Rigsdagssamlingen 1926—27 laa her i Tinget, og som efter Regeringsskiftet blev tilbagetaget af min Kollega Sundhedsministeren.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) var ikke vis paa, at Beværterfaget havde faaet sin rette Plads